

Huncut kiskutyám

Gézengúz új otthona

Holly Webb

HOLLY WEBB

Huncut kiskutyám

Gézengúz új otthona

Kate Pankhurst rajzaival

Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2015

Williamnek — H. W.
Anyának és Lucynek — K. P.

Első fejezet

Csodás hírek

– Tényleg komolyan gondoljátok? Egy igazi kiskutya?
– suttogta Ellie olyan széles mosollyal, hogy az már szinte fájt.

Nagyon régóta könyörgött a szüleinek egy kiskutyáért, egészen a hatodik születésnapja óta, vagyis kicsivel több, mint két éve. Gemma nénitől kapott egy kutyákról szóló könyvet, amiben az összes létező fajtáról szerepeltek képek. Attól a naptól kezdve Ellie kétségbeesetten vágyott egy kutyára. Anya és apa azonban folyton csak kifogásokat keresett, hogy „nincs elég helyünk”, vagy „várjunk, amíg idősebb leszel”. A mostani kinyilatkoztatás tehát teljesen váratlanul érte.

Gézengúz új otthona

Apukája bejelentését követően olyan hangzavar tört ki a konyhában, hogy valójában meg sem hallotta Ellie kérdését, a kislány mosolya mégis mindent elárult.

– Most már csak azt kell eldöntenünk, milyen kutyát szeretnénk – mondta apa.

Ellie bátyja, Max izgatottan kiabált és ugrándozott.

– Egy jó nagy kutyára van szükségünk, hogy együtt futkározhassunk vele a parkban!

Gézengúz új otthona

A nővére, Lila apukájuk ingujját rángatta.

– Vörös szettert vegyünk! Olyan gyönyörű szépek!
És pont olyan színű a bundájuk, mint a hajam!

Ellie morcosan ráncolta a homlokát. Igazán jellemző Lilára, hogy olyan kutyát akar, ami mellett még csinosabban fest. Mintha csak egy új karkötőről volna szó, vagy ilyesmi! Egyébként is csodaszép. A legtöbb vörös hajú ember nem szereti a hajszínét,

Gézengúz új otthona

mert gyakran megszólják őket miatta – a suliban az összes fiú Répának hívta a kislányt –, de Lilát soha senki nem csúfolta. Nem merészték volna.

– Megbeszéljük, amikor hazajövök a munkából
– válaszolta apa. – Most indulnom kell, különben elkések. Szép napot mindenkinek! Ne kergessétek örületbe anyukátokat! – Még csupán a tavaszi szünet első hetének végén jártak, de Ellie édesanyja már azzal tréfálkozott, hogy alig várja a tanítás kezdetét.

Ellie a rajzra pillantott, amin éppen dolgozott. Legfrissebb kutyás magazinjának címlapján egy gyönyörű Jack Russell díszelgett, azt próbálta lemásolni. Milyen kár, hogy

Lila és Max nagy testű kutyát szeretne! Ellie inkább egy kicsi, ölelni való kutyusban reménykedett, amit akár fel is tudna emelni. Talán még az

Gézengúz új otthona

ágya végében is aludhatna! Egy vörös szetter viszont be sem férne Ellie parányi szobájába.

Lila keresgélni kezdett Ellie tolltartójában.

– Rajzolsz nekem egy vörös szettert, Ellie? Tessék, ha szépen összekevered a narancssárga krétát a barnával, éppen a megfelelő színárnyalatot kapod.

– Már nem emlékszem, hogy néz ki – mormolta Ellie.

– Ugyan! Tudod jól, hogy bármit képes vagy lerajzolni. Hiszen olyan ügyes vagy! – győzködte Lila ragyogó mosollyal. – Kérlek! Megpróbálom leírni egynek a külsejét. Lássuk! Lógó bundája van, és hosszú, pelyhes, lobogó farka.

Ellie nekilátott lerajzolni egy kutyát, ami igazából egyik fajtára sem hasonlított.

– Nem. Sokkal narancsosabb a szőre. – Lila megmutatta hosszú copfjának a végét. – Majdnem olyan színű, mint az én hajam. Nézd csak!

Gézengúz új otthona

Max rákukkantott a húga rajzára.

– Egész ügyes, Ellie. De biztosan nem egy ilyen bolyhos, szőrös kutyát akarunk. Gondoljatok bele, mennyit kellene kefélni a bundáját!

Lila erre sértődötten szipogni kezdett.

– Akadnak közöttünk páran, akiknek nem esik nehezükre a fésülködés. Egyedül te nem tudod, hogy néz ki egy fésű.

Ellie tudomást sem vett a civakodó testvéreiről. Lila és Max között csupán egyetlen év volt a korkülönbség, állandóan viszálykodtak, jöllehet amióta Lila

Gézengúz új otthona

elkezdte a középiskolát, valamicskét javult a helyzet. Ellie folytatta a rajzolást, bár még mindig nem volt teljesen elégedett a vörös szetterrel.

Később még ki kell keresnie a kutyás könyvében a fényképét. Lilának ennek ellenére tetszett a rajz, és el is viharzott vele, hogy kitűzze a szobájában lógó táblára.

Hirtelen hangos dörömbölés és kaparászás hallatszott a bejárati ajtó felől. Elli azonnal kirohant a folyosóra. Bekiáltott az anyukájának, aki a lépcsősor alatti kis szobában rejtőzött, és a számítógépén dolgozott.

– Azt hiszem, Christy érkezett meg, anya. Elmehetek vele és Bukfencsel sétálni?

Bukfenc egy óriási golden labrador volt, Ellie legjobb barátnőjének, Christynek a kutyája. A szünetben reggelenként többnyire Ellie is velük tartott, valahányszor sétálni indultak a parkba.

Gézengúz új otthona

Anya kidugta fejét az ajtón, és a kislányra mosolygott.

– Hát persze. Gondold csak el! Nemsokára már a mi kutyánkat is magaddal viheted, Ellie!

A kislány boldogan visszamosolygott. Csodálatos lesz az a nap!

Második fejezet

A tökéletes kutya

Ellie csaknem tánclépésben vágott neki az útnak Christy mellett. A park nem esett messze Ellie-ék otthonától. Christy is mindössze egyutcányira lakott onnan, ezért a szülei megengedték, hogy egyedül vagy időnként Ellie kíséretében vigye sétálni Bukfencet.

– Mi ütött beléd? – csodálkozott Christy.

– Nekünk is lesz saját kutyánk! – újságolta Ellie ragyogó arccal.

– Tényleg? Hát ez fantasztikus! – Christy hirtelen megtorpant, és véletlenül megrántotta a pórázt, így

Gézengúz új otthona

Bukfenc is megállt. A kutyus értetlenül pillantott fel kis gazdájára.

– Tudom! Alig merem elhinni, hogy a szüleim végre beleegyeztek!

– Milyen fajtát szeretnétek? Egy labradort, mint amilyen Bukfenc is?

– Még nem döntöttük el. Apa azt mondta, hogy ma este megbeszéljük. Max nagy kutyát akar, Lila egy vörös szetterre vágyik, én viszont a kicsi kutyákat

Gézengúz új otthona

kedvelem. – Lehajolt, hogy megveregesse Bukfenc oldalát. – Szeretlek, Bukfenc! De én olyan kutyát szeretnék, akit kedvemre ölelgethetek.

Ellie nagyot sóhajtott.

– Amikor arról álmodoztam, hogy lesz egyszer egy kutyánk, sohasem gondoltam rá, hogy meg kell osztoznom rajta Maxszel és Lilával. Max imád sportolni, biztosan mindig ő akarja majd sétáltatni, Lila pedig folyton csinosíttgatni fogja. Még a karmait is kilakkozza rózsaszínre! Nekem semmi sem fog jutni belőle.

Christy határozottan megrázta a fejét.

– Ebben nem volnék olyan biztos. Max szörnyen harsány. A kutyák nem szeretik a hangoskodást, Ellie, különösen a kiskutyák nem. A gyengéd, szeretetteljes embereket kedvelik, mint amilyen te is vagy. Fogadni mernék, hogy a legtöbb kutya Lilától halálra rémülne. Még *én* is félek tőle! – Bukfenc ekkor

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Gézengúz új otthona

reményteljesen megrántotta a pórázát, mire Christy újra elindult. – Bukfenc is szeret téged. Csak hogy tudd, nem mindenkit zár rögtön a szívébe.

– Komolyan gondolod? Tényleg kedvelni fog engem a kutyusunk? – kérdezte Ellie reménykedve.

Barátnője lelkesen bólogatott.

– Szerintem nagyon fog szeretni az új kutyátok. Különbén is – kuncogott Christy –, szüksége lesz valakire, aki megvédi Lila gondoskodásától!

Ellie fékezhetetlen kacagásban tört ki, mire a mellettük elhaladó asszony, aki egy kerek szemű spánielt sétáltatott, furcsálló tekintettel mérte végig.

– Talán egy olyan spánielt szeretnél? – kérdezte Christy. – Egészen kisméretű kutya.

– Nem – rázta meg Ellie a fejét. – Kisebbet. Igazán egy Jack Russell kiskutyára vágyom.

– Ó, azok nagyon aranyosak!

Ellie egy pillanatra eltöprengett.